EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2012 07 31
COM(2012) 428 final

2012/0205 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ir taip nustatomas kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčiu greitojo reagavimo mechanizmas

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2012 m. metinėje augimo apžvalgoje[1] ir jos IV priede („Valstybių narių augimą skatinanti mokesčių politika ir geresnis ES mokesčių koordinavimas“) Komisija pabrėžė, kad vykdant fiskalinį konsolidavimą būtina didinti PVM veiksmingumą. Apžvalgoje pažymėta, kad pagerinus mokesčių surinkimą ir veiksmingiau sprendžiant mokesčių slėpimo problemą galima būtų padidinti valdžios sektoriaus pajamas.

Sukčiavimo pridėtinės vertės mokesčiu schemos greitai kinta, todėl valstybės narės neretai atsiduria tokioje padėtyje, kai pagal galiojančias ES PVM teisės nuostatas neturi teisinio pagrindo imtis reikiamų reagavimo priemonių.

Iki šiol ši problema buvo sprendžiama arba iš dalies keičiant 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[2] (toliau – PVM direktyva), arba, remiantis PVM direktyvos 395 straipsniu, atskiroms valstybėms narėms suteikiant leidimą taikyti nuo šios direktyvos nukrypstančias priemones. Šiuo straipsniu valstybėms narėms suteikiama galimybė prašyti ir gauti leidimą taikyti nuo direktyvos nukrypstančias priemones, jei tai reikalinga kovai su sukčiavimu (dar vienas šio straipsnio tikslas gali būti paprastinimas). Tam Komisija turi pateikti (teigiamą) pasiūlymą, o ši procedūra, kaip nustatyta PVM direktyvos 395 straipsnio 4 dalyje, gali trukti iki 8 mėnesių, be to, pasiūlymą turi vieningai priimti Taryba, dėl ko šis procesas gali užtrukti dar ilgiau.

Bet kuriuo atveju, procedūra iš esmės lėta ir sudėtinga, priešingai nei greitai atsirandančios naujos tarptautinio sukčiavimo formos, kaip antai karuselinis sukčiavimas paslaugų srityje, kai paslaugos labai greitai suteikiamos vis kitiems PVM mokėtojams (o ne labiau įprastas karuselinis sukčiavimas prekiaujant prekėmis). Todėl leidimo taikyti nukrypstančias priemones ar PVM direktyvos pakeitimo procedūra gali reikšti didelius ir nepataisomus finansinius nuostolius. Vienas naujausių pavyzdžių: apytikriu vertinimu, šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų prekybos srityje nuo 2008 m. birželio mėn. iki 2009 m. gruodžio mėn. patirta apie 5 mlrd. EUR nuostolių[3].

Todėl valstybės narės gali ryžtis taikyti skubias priemones net ir be teisinio pagrindo pagal ES teisės aktus. Vis dėlto tokia padėtis nepatenkinama, nes šios priemonės, net jei tinkamos ir proporcingos sukčiavimo veiksmams, gali būti užginčytos teisme dėl teisinio pagrindo nebuvimo.

Sukurti patikimesnę ES PVM sistemą yra vienas svarbiausių tikslų, iškeltų 2011 m. gruodžio 6 d. pateiktame Komunikate dėl PVM ateities[4], o šis pasiūlymas jame įvardytas kaip prioritetinė priemonė tokiam tikslui pasiekti.

---

1 COM(2011) 815, 2011 11 23.

2 OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

3 2009 m. gruodžio 9 d. Europolo pranešimas spaudai „Dėl sukčiavimo anglies dioksido kreditu Europos mokesčių mokėtojai patyrė daugiau kaip 5 mlrd. EUR žalos“.

4 COM(2011) 851 galutinis.

Taigi šiuo pasiūlymu PVM direktyvoje siekiama įtvirtinti procedūrą, pagal kurią valstybės narės tam tikrais išskirtiniais atvejais turėtų teisinį pagrindą imtis skubių priemonių. Ji būtų vadinama greitojo reagavimo mechanizmu (toliau – GRM).

GRM nesiekiama panaikinti dabartinės leidimo nukrypti sistemos. Jo taikymo sritis ribota – tai stambaus masto netikėtas sukčiavimas tam tikrame (-uose) ekonomikos sektoriuje (-iuose) konkrečioje valstybėje narėje, su kuriuo neįmanoma kovoti įprastomis kontrolės ir vykdymo užtikrinimo priemonėmis ir dėl kurio būtų patirta nepataisomų nuostolių.

Kadangi papildomos naudos šis naujas mechanizmas duotų tik tuo atveju, jei sprendimai būtų priimami daug greičiau nei taikant dabartines procedūras, Komisijai siūloma pasinaudoti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 291 straipsnyje nustatytais įgyvendinimo įgaliojimais, kad užtikrintų tinkamą PVM direktyvos įgyvendinimą ir kad būtų išvengta biudžeto nuostolių ir sąžiningo apmokestinimo principų pažeidimų.

Įgyvendinimo sprendimai, kuriais prašančiajai valstybei narei leidžiama taikyti nuo PVM direktyvos nukrypstančią kovos su sukčiavimu priemonę, būtų priimami pagal mokesčių srityje taikytiną nagrinėjimo procedūrą, kaip aiškiai nustatyta 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai[5] (toliau – Reglamentas dėl komiteto procedūros), 2 straipsnio 2 dalies b punkto v papunktyje, kurios praktiniai ir teisiniai aspektai išdėstyti to reglamento 5 straipsnyje.

Be to, pagal šį straipsnį dėl tinkamai pagrįstų skubos priežasčių Komisija priimtų nedelsiant taikomus įgyvendinimo aktus, kaip apibrėžta Reglamento dėl komiteto procedūros 8 straipsnyje. Tai greičiausias būdas suteikti valstybei narei teisinį pagrindą skubiai pritaikyti nukrypstančią priemonę. Tuo, kaip minėta, patvirtinamas išskirtinis GRM pobūdis ir paaiškinama ribota jo taikymo sritis.

Nukrypstant nuo Reglamento dėl komiteto procedūros 8 straipsnio 2 dalies, kuria nustatytas įprastas 6 mėnesių taikymo laikotarpis, siūloma nustatyti ilgesnį visų priemonių, kurias leista taikyti pagal GRM, taikymo laikotarpį, kuris būtų ne ilgesnis kaip vieni metai. Per tą laiką valstybės narės galėtų atlikti įprastas procedūras pagal PVM direktyvos 395 straipsnį arba įgyvendinti kitas kovos su sukčiavimu priemones, kuriomis nuo direktyvos nenukrypstama.

Pagal Reglamento dėl komiteto procedūros 8 straipsnio 3 dalį toks aktas per 14 dienų nuo jo priėmimo Komisijoje turėtų būti pateiktas kompetentingam komitetui, šiuo atveju – Administracinio bendradarbiavimo nuolatiniam komitetui. Reglamento dėl komiteto procedūros 3 straipsnio 5 dalyje numatyta galimybė tinkamai pagrįstais atvejais komiteto nuomonę gauti rašytinės procedūros keliu, ir Komisija ketina šia galimybe pasinaudoti, kad kiek galėdama pagreitintų procedūrą. Valstybės narės prašymu nutraukti procedūrą, kad būtų surengtas komiteto posėdis, kaip numatyta Reglamento dėl komiteto procedūros 3 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje, nebūtų leidžiama, nes tai labai vilkintų visą procedūrą. Komitetui pateikus nepalankią nuomonę, Komisija privalėtų nedelsdama panaikinti nukrypti leidžiančią nuostatą, kaip nustatyta Reglamento dėl komiteto procedūros 8 straipsnio 3 dalyje.

Dėl nukrypstančių priemonių, kurios būtų leidžiamos pagal GRM, turinio, siūloma nustatyti galimas kovos su sukčiavimu priemones ir patvirtinti jų sąrašą, nes pateikus GRM prašymą

[5] OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

valstybės narės turės mažai (arba iš viso neturės) laiko iš esmės aptarti kovos su sukčiavimu priemonių formas. Komisija galės dirbti su didžiąja dalimi iš anksto parengtais tekstais, todėl trumpės dokumentų tvarkymo ir vertimo laikas.

Kol kas vienintelė pasiūlyme nurodyta kovos su sukčiavimu priemonė yra vadinamasis atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas, pagal kurį prievolė sumokėti PVM tenka apmokestinamajam prekių ar paslaugų gavėjui, o ne, kaip paprastai, prekių tiekėjui ar paslaugų teikėjui. Tais atvejais, kai gavėjas turi teisę į viso PVM atskaitą, jis vienoje PVM deklaracijoje ir apskaito, ir atskaito PVM, todėl praktiškai PVM nemokamas ir negrąžinamas, o tai mažina sukčiavimo galimybes. Nepaisant galimo neigiamo vidutinės trukmės šalutinio šios priemonės poveikio, pasitvirtino jos veiksmingumas kovojant su sukčiavimu (visų pirma su karuseliniu sukčiavimu) kai kuriuose konkrečiuose sektoriuose.

Kitas priemones turėtų nustatyti Taryba, vieningai priėmusi Komisijos pasiūlymą, todėl tos priemonės turėtų būti nustatytos anksčiau, nei bus pradėta teikti GRM prašymus jas taikyti.

Procedūros požiūriu, valstybės narės turėtų pateikti Komisijai prašymą ir jame išdėstyti ketinimą pasinaudojant GRM taikyti nukrypstančias priemones. Reikėtų išsamiai išdėstyti išskirtines sukčiavimo atvejo aplinkybes, kurios pagrįstų GRM taikymą; prireikus Komisija paprašo papildomos informacijos. Gavusi visą reikiamą informaciją, Komisija per vieną mėnesį suteikia leidimą taikyti priemonę arba praneša atitinkamai valstybei narei tokio leidimo nesuteikianti.

Kad procedūra būtų kuo paprastesnė, valstybių narių prašymai būtų rengiami naudojantis Komisijos priimta standartine forma, kurioje pateikiami iš anksto nustatyti klausimai, leisiantys greičiau ir išsamiau išnagrinėti ir įvertinti sukčiavimo atvejį, dėl kurio teikiamas prašymas taikyti nukrypstančią priemonę. Komisija užtikrins, kad jos vidaus struktūroje būtų nustatyta skubaus sprendimo priėmimo procedūra. Leidimą taikyti nukrypstančią priemonę suteiktų pati Komisija, ir nereikėtų laukti, kol Taryba priims sprendimą, prieš tai kompetentingam komitetui dar pareiškus nuomonę. Be to, kadangi sprendimas būtų taikomas tik vienoje valstybėje narėje, jis galėtų būti priimamas tik viena kalba. Visi šie veiksniai turėtų leisti užbaigti procedūrą per nustatytą vieno mėnesio terminą nuo tada, kai Komisijai pateikiama visa reikiama informacija.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Viešos konsultacijos dėl galimybės taikyti GRM jau vyko rengiant pirmiau minėtą Komunikatą dėl PVM ateities. Dar prieš šias viešas konsultacijas (Kovos su mokestiniu sukčiavimu strategijos grupėje) vyko diskusijos su valstybėmis narėmis, atskleidusios didelį jų suinteresuotumą tokiu mechanizmu.

Šis pasiūlymas daugiau procedūrinio pobūdžio. Jo tikslas – užtikrinti, kad leidimus taikyti nuo PVM direktyvos nukrypstančias priemones, kurie teikiami ir dabar, skubos atvejais valstybės narės galėtų gauti greičiau. Todėl šiuo atveju poveikio vertinimas nereikalingas. Tik tolesnės nacionalinio lygmens priemonės, kurias būtų leista taikyti pagal GRM (kaip dabar jos leidžiamos pagal 395 straipsnį), galėtų turėti tam tikrą poveikį, tačiau atsižvelgiant į ribotą jų taikymo sritį ir trukmę, jis neturėtų būti reikšmingas.

Be to, neaišku, kokiais būtent atvejais valstybės narės prašytų taikyti siūlomą GRM procedūrą, todėl neįmanoma įvertinti, koks būtų GRM kiekybinis poveikis, palyginti su

dabartine leidimo nukrypti procedūra – akivaizdu, kad tai visada priklausytų nuo konkretaus atvejo.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Siekiant padėti valstybėms narėms kovoti su agresyvių formų sukčiavimu PVM, pasiūlyta priemonė papildys tam tikrų nuo PVM direktyvos nukrypstančių priemonių priėmimo procedūrą ir leis greičiau, todėl tinkamiau bei veiksmingiau reaguoti į šiuos reiškinius. Todėl šiuo pasiūlymu iš dalies keičiama PVM direktyva.

Teisinis pagrindas netiesioginio apmokestinimo srityje imtis ES lygmens veiksmų pagal subsidiarumo principą – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 straipsnis. Komisijos įgyvendinimo įgaliojimais pasinaudojama vadovaujantis SESV 291 straipsniu ir pagal Reglamentą dėl komiteto procedūros, kuriame nustatyta, kad mokesčių srityje taikytina nagrinėjimo procedūra. Nepataisomų finansinių nuostolių pavojus pateisina nedelsiant taikytinų aktų priėmimą. Tai leis paspartinti tokios rūšies nukrypstančių priemonių priėmimo procedūrą.

Pirmiau minėti netikėto ir stambaus masto sukčiavimo reiškiniai dažnai yra tarptautiniai (pvz., vadinamasis karuselinis arba dingusio PVM mokėtojo sukčiavimas). Susidūrusios su naujomis prekybos formomis (pvz., tarptautine paslaugų prekyba), valstybės narės nėra pajėgios pačios įveikti šių (nematerialių) sukčiavimo grandinių, kuriose vienu metu dalyvauja daug šalių. Todėl kovos su sukčiavimu tikslo geriau siekti ES lygmeniu, direktyva, kuria valstybėms narėms suteikiama galimybė išimtiniais atvejais daug greičiau nei dabar įgyti teisinį pagrindą taikyti nuo PVM direktyvos nukrypstančias priemones. Šios nuostatos taikomos tik tiek, kiek tai būtina šiam tikslui pasiekti.

Siūloma priemonė – direktyva, nes iš dalies keičiamas teisės aktas taip pat yra direktyva, todėl joks kitas teisės aktas tam netiktų.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas neigiamo poveikio ES biudžetui neturi.

2012/0205 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ir taip nustatomas kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčiu greitojo reagavimo mechanizmas

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[6],

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[7],

laikydamasi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) dėl sukčiavimo pridėtinės vertės mokesčiu (PVM) patiriama didelių biudžeto nuostolių, paveikiamos konkurencijos sąlygos ir kartu vidaus rinkos veikimas. Pastaruoju metu paplito tam tikros naujos netikėto stambaus masto sukčiavimo formos, ypač susijusios su elektroninių priemonių naudojimu, kuris palengvina greitą neteisėtą stambaus masto prekybą;

(2) pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[8] valstybės narės gali prašyti leidimo nukrypti nuo šios direktyvos, kad galėtų užkirsti kelią tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui. Kad būtų leista taikyti tokią nukrypstančią priemonę, Komisija turi pateikti pasiūlymą, o Taryba jį priimti. Naujausia patirtis parodė, kad kartais leidimo taikyti nukrypstančias priemones procedūra nepakankamai lanksti, kad būtų galima greitai ir tinkamai reaguoti į valstybių narių prašymus;

(3) norint užtikrinti, kad tais atvejais, kai dabartinė leidimo nukrypti procedūra netinkama, būtų laikomasi sąžiningo apmokestinimo principo ir įgyvendinama Direktyva 2006/112/EB, būtina nustatyti naują leidimo nukrypti suteikimo procedūrą – vadinamąjį greitojo reagavimo mechanizmą;

---

6 OL C […], […], p. […].
7 OL C […], […], p. […].
8 OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

(4) kad būtų galima greičiau priimti reikiamas nukrypti leidžiančias nuostatas ir užtikrinti vienodas Direktyvos 2006/112/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kad ji galėtų leisti prašančiajai valstybei narei taikyti nukrypstančias priemones pagal specialiąją greitojo reagavimo mechanizmo sistemą. Šiais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai[9];

(5) esant būtinybei imtis skubių veiksmų, tinkamai pagrįstais atvejais valstybėms narėms suteikiant leidimą taikyti nukrypstančias priemones, Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus. Nedelsiant taikytini įgyvendinimo aktai reikalingi netikėto stambaus masto sukčiavimo atvejais, dėl kurių gali būti patirta didelių ir nepataisomų nuostolių;

(6) būtina nustatyti ilgesnį maksimalų nedelsiant taikytinų įgyvendinimo aktų galiojimo laikotarpį, kad per tą laiką atitinkamos valstybės narės spėtų nustatyti ilgalaikes priemones. Prireikus šio laikotarpio pakaktų ir pritaikyti Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnyje nustatytą leidimo nukrypti procedūrą;

(7) prekių ar paslaugų gavėjo prievolės sumokėti PVM nustatymas (atvirkštinis apmokestinimas) – veiksminga priemonė kovoti su geriausiai žinomais būdais slėpti mokesčius tam tikruose sektoriuose. Tačiau ilgainiui padėtis gali keistis, todėl reikia numatyti ir kitų priemonių. Tam Taryba turėtų (jei reikia, Komisijai pateikus atitinkamą pasiūlymą) nustatyti ir kitas pagal greitojo reagavimo mechanizmą taikytinas priemones. Galimų priemonių rūšis reikia nustatyti tam, kad Komisija galėtų per kuo trumpesnį laiką suteikti leidimą taikyti nukrypstančias priemones;

(8) taip pat būtina nustatyti standartinę valstybių narių prašymo formą, kad būtų lengviau suprasti ir nagrinėti pateiktus prašymus. Siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2006/112/EB įgyvendinimo sąlygas, rengiant šią standartinę formą Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai;

(9) kad įgyvendinimo aktai, susiję su prašančiajai valstybei narei suteiktu leidimu taikyti nukrypstančias priemones pagal greitojo reagavimo mechanizmą, būtų priimami greičiau, komiteto pirmininkas turėtų taikyti rašytinę procedūrą, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalyje. Taip pat būtina nurodyti, kad galimybė komiteto nario prašymu nutraukti rašytinę procedūrą neparengus nuomonės nenumatoma;

(10) kadangi valstybės narės negali deramai pasiekti tikslo – reaguoti į netikėtus stambaus masto sukčiavimo pridėtinės vertės mokesčiu reiškinius, kurie dažnai yra tarptautiniai – nes nėra pajėgios pačios įveikti šių sukčiavimo grandinių, kurios susijusios su naujomis prekybos formomis ir kuriose vienu metu dalyvauja daug šalių, o norint greičiau ir kartu tinkamiau ir veiksmingiau reaguoti į šiuos reiškinius, šio tikslo geriau siekti Sąjungos lygmeniu, vadovaudamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos 5 straipsnyje nustatytu subsidiarumo principu Sąjunga gali imtis priemonių. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

---

[9] OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

(11) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB XIII antraštinės dalies 2 skyriuje įterpiamas 1a skirsnis:

„1a skirsnis
Kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčiu greitojo reagavimo mechanizmas

395a straipsnis

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais bet kuriai valstybei narei leidžiama taikyti tokias nuo šios direktyvos nukrypstančias specialias priemones kovai su netikėtu stambaus masto sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčiu, dėl kurio gali būti patirta didelių ir nepataisomų finansinių nuostolių:

   a) nukrypstant nuo 193 straipsnio, nustatyti, kad prievolė sumokėti PVM už tam tikras prekes ir paslaugas tenka jų gavėjui, prieš tai pateikus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą prašymą taikyti šią priemonę;

   b) imtis kitų priemonių, kurias, remdamasi Komisijos pasiūlymu, vieningai nustatė Taryba.

   Taikant a punktą, valstybės narės vykdo tinkamą specialios priemonės kontrolę apmokestinamųjų asmenų, tiekiančių prekes ar teikiančių paslaugas, kurioms ši priemonė taikoma, atžvilgiu.

   Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami taikant 395b straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

   Kai yra tinkamai pagrįstų skubos priežasčių suteikti prašančiajai valstybei narei leidimą taikyti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas nukrypstančias priemones, Komisija, taikydama 395b 3 dalyje nurodytą procedūrą, priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus. Šie aktai galioja ne ilgiau kaip vienus metus.

2. Valstybė narė, pageidaujanti imtis 1 dalyje nurodytų priemonių, siunčia prašymą Komisijai. Valstybė narė pateikia jai informaciją apie atitinkamą sektorių, sukčiavimo formą ir aplinkybes, jo netikėtumą ir stambų mastą bei dėl jo patiriamus didelius ir nepataisomus finansinius nuostolius. Jei Komisija mano, kad ji neturi visos būtinos informacijos, ji kreipiasi į atitinkamą valstybę narę per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo ir nurodo, kokios informacijos jai trūksta.

   Gavusi visą informaciją, kuri, jos manymu, reikalinga prašymui įvertinti, Komisija per vieną mėnesį suteikia leidimą taikyti specialią priemonę arba, jei prašomai priemonei nepritaria, praneša apie tai atitinkamai valstybei narei.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma standartinė 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos informacijos pateikimo forma. Įgyvendinimo aktas priimamas taikant 395b straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

395b straipsnis

1. Komisijai padeda Tarybos reglamento (ES) Nr. 904/2010(*) 58 straipsniu įsteigtas komitetas. Šis komitetas yra Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011(**) nurodytas komitetas.

2. Jei daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

3. Jei daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

Jei komiteto nuomonė turi būti pateikta taikant rašytinę procedūrą, tokia procedūra užbaigiama neparengus nuomonės tik tais atvejais, kai per nuomonės pateikimo terminą taip nusprendžia komiteto pirmininkas.

_____

(*) OL L 268, 2010 10 12, p. 1.

(**) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2013 m. sausio 1 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas